

קונטרס

יפה עינים

יעורר ויחזק מאוד על קדשת העינים, ויגלה מעלת בר ישראל הזוכה לשמור על עיניו, לא להסתכל במקומות המטנפים, אלא להרגיל את עצמו להסתכל רק על רוחניות היות אלקותו יתברך.

אשר כתב

כבוד קדשת הרב הצדיק מוהרא"ש זצ"ל

בעל מחבר

ספר "שפת הנחל" - פרוש ובאר על כל הספר הקדוש והנורא "לקושי מוהר"ן, וספרי שו"ת "אשר בנחל", ועוד ספרים רבים ונכבדים, הבנויים ומקודים על-פי דברי רבינו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון, בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רן לא אגיס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

הובא לדפוס ע"י חסידי ברסלב עיה"ק ירושלים תוככ"א

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנס

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

יוזשלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

קוּנְטָרַס

יִפֶּה עֵינַיִם

.א.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, בְּנִי, אֲשֶׁר עָקַר הַתְּכֵלִית בְּזֶה
הָעוֹלָם הוּא רַק לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא,
וְלֹא לְרִצּוֹת שׁוֹם רְצוֹן אַחַר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְלִהְיוֹת בְּטֵל וּמִבְטָל לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֵה
נִקְרָא עֲלִית הַמְּלָכוֹת, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ו״ל (לְקוּטֵי-
מוֹהַר״ן, חֵלֶק א', סִימָן קעו): כְּשֶׁאָדָם בְּטֵל וּמִבְטָל בְּאֵין סוֹף
בְּרוּךְ הוּא, וְאֵינוֹ רוֹצֵה שׁוֹם רְצוֹן אַחַר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ
יִתְבָּרַךְ, זֶה נִקְרָאת שְׁלֵמוֹת עֲלִית הַמְּלָכוֹת, וְהוּא מְמַלֵּךְ
אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל הָעוֹלָם. אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבִיל זֶה
נִבְרָא הָאָדָם, כַּמְּאֻמָּרם ו״ל (תְּנַחֲוּמָא נְשֵׁא ג'): בְּשַׁעֲהָ שִׁבְרָא
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת עוֹלָמוֹ, גִּתְאָהָ שְׁיִהְיָ לּוֹ דִּירָה
בְּתַחְתּוֹנִים; הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְגוֹר בִּינֵינוּ, וְזֶה
שְׁאֵנוֹ אוֹמְרִים: 'בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיהָ וְיִמְלִיךָ
מְלַכוּתִיהָ'; כִּי עָקַר הַמְּלָכוֹת מֵהַרְצוֹן, כִּי כְּשֵׁי שׁ לְאָדָם

רצון חזק, להיות נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ואינו רוצה להסתפל על שום גשמיות הבלי העולם הזה, אלא על רוחניות חיות אלקותו יתברך, המחייה והמהייה והמקיים את כל הבריאה כלה, על-ידי-יה הוא ממליך מלכות דקדושה, אבל פשרוזה האדם אינה רצון אחר חוץ מרצון השם יתברך, על-ידי-יה געשה מלכות אחרים של עבודה זרה, וכפי הרצון האחר בן געשה אינה מלכות לאיזה עבודה זרה. ולכן, אהובי, בני! העקר מה שאדם צריך בזה העולם — לבטל רצונו לגמרי נגד רצון השם יתברך, שלא יהיה לו שום רצון אחר רק כמו שרוצה השם יתברך; הן שיהיה לו ממון ובנים, הן לאו, חס ושלום, הן כל שאר הרצונות, לא ירצה שום רצון אחר, רק כמו שרוצה השם יתברך. וזו השלמות שאדם צריך להגיע אליה — להסתפל רק ברוחניות אלקותו יתברך, שזה נקרא "יפה עינים", שלא מסתפל עם עיניו על גשמיות וחרמיות הבלי העולם הזה.

ולכן ראה, אהובי, בני, מה לפניך! ותבטל את ישותך לגמרי; כי בזה שאתה רוצה רצון אחר מבלעדי רצונו יתברך, ואתה מסתפל על הבלי עולם הזה — גשמיות וחרמיות, ומכל שכן בזה שאתה מסתפל על נשים, ומכל שכן וכל שכן על מקומות המטנפים

והמזדהמים, תמונות תועבה ונשים פרוצות, על-ידי-זה
אתה עוקר את עצמך מחי החיים ממנו יתברך, וזה
מראה שיש בך ישות וגאות, כי אי אפשר להגיע אל
מדרגה זו — להיות בטל ומבטל אל האין סוף ברוך
הוא, אלא כשאדם משפיל את עצמו עד עפר, ומרגיש
את עצמו כתולעת הרוחשת על הארץ, והוא בעיני עצמו
כלא כלום, והוא בטל ומבטל לגמרי בעיני עצמו, עד
שנעשה בחינת אין ממש, אז דיקא יכול לזכות להגיע
אל מדרגת "יפה עינים", שרואה רק את אמתת מציאותו
יתברך, המחייה והמהיה והמקיים את כל הבריאה בלה,
ומאירים לפני עיניו בקביעות שמותיו יתברך, כמו
שכתוב (תהלים טז, ח): "שויתי הוי"ה לנגדי תמיד", וכשבר
ישאל זוכה להיות בעיני עצמו כלא כלום, ושובר את
ישותו וגאותו לגמרי, והוא בטל ומבטל בעיני עצמו
לגמרי, על-ידי-זה מאיר עליו אורו יתברך בגלוי רב פנה,
עד שנעשה בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, ואין
לו שום רצון אחר מבלעדי רצונו יתברך. ואז זוכה
להגיע אל "יפה עינים", שרואה רק אלקותו יתברך.
אבל תכף-ומיד כשאדם פוגם בעיניו, ומסתפל על נשים,
ובפרט בימים אלו, שהקלפות והסטרא אחרא מתגברים
ומתפשטים מאד בעולם, כמובא בדברי רבנו ז"ל
(לקיטת מוהר"ן, חלק א', סימן רמב), אשר כנגד ארץ אנפין
דקדשה, שהוא בטול אל האין סוף ברוך הוא, שהיכן

שֶׁמִסְתַּכֵּל הוּא רוֹאֶה רַק אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יתְבַרֵךְ, יֵשׁ אַרְיֵךְ אֲנַפִּין דְקִלְפָּה, אֲשֶׁר הֵיכֵן שָׂרַק מִסְתוֹבֵב, רוֹאֶה שְׂקוּץ, תַּעֲוֹב, זְהוּם וְעֵרִם, וּמִי שֶׁנִּלְכַּד בְּזֶה, קָשָׁה לוֹ מְאֹד לְצֵאת מִזֶּה. וּבִפְרָט בְּעֵתִים הַלְלוּ, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹאֶה, שֶׁהֵנָּה הַגִּיעַ סוּפוֹ, וְהֵנָּה יתְגַלֶּה לְעֵינַי כֹּל אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יתְבַרֵךְ, כִּי יתְגַלֶּה אוֹרֵיתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה, שְׁיִהְיֶה גְלוּי לְכֹלֵם אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יתְבַרֵךְ, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְהַמְלִיךְ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשָׂמִים וּבְאַרְץ, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ, עֵינַי בְּשׂוֹר, רַק אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יתְבַרֵךְ, וּכְמוֹ שְׁפָתוֹב (ישעיה נב, ט): "כִּי עֵין בְּעֵין יֵאוּ בְּשׁוֹב הַיְוִ"ה צִיּוֹן", שֶׁהוּא מֵדַת הַמַּלְכוּת, שְׂאֵז נִזְכֶּה אֶל "יִפֶּה עֵינַיִם", לְרֵאוֹת רַק שְׂכִינַת עֲזוֹ יתְבַרֵךְ, וְעַל-כֵּן זֶה לְעַמַּת זֶה מִתְגַּבְּרוֹת וּמִתְפַּשְׁטוֹת עֲכָשׁוּ הַקְּלָפוֹת וְהַסְטְרָא אַחֲרָא, וְהַנְּשִׁים הוֹלְכוֹת בְּבִגְדֵי פְרִיצוֹת וְשַׁחץ, וּמִכְשִׁילוֹת אֶת נַעֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַסְתַּכְלוֹת עֲלֵיהֶן, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְגֵרוֹת אֶת יְצָרֵם, וּבָאִים לְיַדִּי חֲטָא הַמְּגַנֶּה וְהַמְזוֹהֵם שֶׁל פָּגֵם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה וְשָׂאֵר עֲרִיוֹת, אֲשֶׁר הִיא טְמֵאת מַת, אָבִי אָבוֹת הַטְּמֵאָה, כִּי אֵין עוֹד טְמֵאָה כְּטֵמֵאת פָּגֵם הַבְּרִית.

וְלִכֵּן רֵאֶה, אֶהוּבִי, בְּנִי, מֶה לְפָנֶיךָ, וְחוּס וְחַמֵּל עַל נַפְשֶׁךָ, וְרֵאֶה לְבִטְלָה אֶת יִשׁוּתְךָ וְגֵאוּתְךָ לְגַמְרִי, כִּי עַל-יְדֵי גֵאוּת אָדָם נוֹפֵל בְּנֵאוּף, וּכְמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-

מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יא), אֲשֶׁר גָּאוֹת וְנֹאוֹף תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, כִּי בְּרָגַע שְׁאָדָם מְסַתְּפֵל עַל נָשִׁים פְּרוּצוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְמַלֵּיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲבוּדָה זָרָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית לה, יא): "אֲנִי אֶל שְׂדֵי פְּרָה וְרִבְיָה", כִּי שְׂדֵי הוּא בְּחִינַת שְׂיֵשׁ דֵּי בְּאֵלֵהוּתִי לְכָל בְּרִיָּה, וּכְשֶׁאִינוּ שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית, הֵינּוּ עַל-יְדֵי גָאוֹת הוּא עוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ עֲבוּדַת אֱלִילִים, וּמְרָאָה שְׂאִין דֵּי לוֹ בְּאֵלֵהוּתוֹ, עַד שֶׁצָּרִיךְ עֲבוּדַת אֱלִילִים, וְעַל-כֵּן פּוֹגֵם בְּשְׂדֵי, שְׂיֵשׁ דֵּי בְּאֵלֵהוּתוֹ לְכָל בְּרִיָּה, וּכְשֶׁשׁוֹמְרֵי הַבְּרִית, הוּא זוֹכֶה לְאוֹר הַמְּאִיר לוֹ לְתִשׁוּבָה, עַד שֶׁזוֹכֶה לְהִשְׁגִּיג אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרַךְ, שְׂזֵה "יִפֶּה עֵינַיִם" וְטוֹב רְאִי", שֶׁרַק מְסַתְּפֵל עַל רוּחַנִּיּוֹת חִיּוֹת אֱלֻקוֹת. וְלִכֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנִי! לְשִׁבֵר מִמֶּךָ אֶת מַדַּת הַגָּאוּה שֶׁבָּאָה עַל-יְדֵי פֶגֶם הַבְּרִית, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ י"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת גָּאוּה, סִימָן לד): גָּאוּה בָּאָה עַל-יְדֵי שְׁלֵא תִקְנֶה חֲטָאת נְעוּרִים. וְלִכֵּן אִם תִּהְיֶה בְּטֵל וּמְבֻטָּל בְּעֵינַי עֲצָמְךָ לְגַמְרִי, וְתִרְגֵּשׁ אֶת עֲצָמְךָ לְלֹא כְּלוּם, כְּתוּלַעַת הַרוּחַשֶׁת עַל הָאָרֶץ, דִּיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יֵאִיר עֲלֶיךָ אוֹרוֹ יְתִבְרַךְ בְּגִלּוּי רַב וְנוֹרָא מְאֹד, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְפָנַי מְרָאָה עֵינֶיךָ, אֲלֹא אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרַךְ, אֲשֶׁר זוֹ הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, שְׁאָדָם צָרִיךְ לְזָכוֹת לְהִגִּיעַ אֵלֶיהָ בְּזֶה הָעוֹלָם. לֹא-כֵן מִי שֶׁהוּא בְּעַל גָּאוּה, סִימָן שֶׁהוּא נוֹאֵף. וְאָמַר רַבְּנּוּ י"ל (שֵׁם אוֹת עֲנָה, חֶלֶק ב', סִימָן ב'): עַל-יְדֵי גָאוּה רַבָּה נִבְעַל כָּאִשָּׁה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, שְׁאָדָם בָּא לְחַטָּא

הוצאת זרע לבטלה, שהוא החטא הכי מגנה שרק שיף, שאדם מוציא זרעו לבטלה — בין בידו בין ברגלו, רחמנא לישזבן, שהורג את ילדיו, וגורם להרבות קלפות ומשחיתים בעולם, והם מלויים אותו אחר מיתתו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קמא); ולכן ראה, אהובי, בני, מה לפניך! תבטל את עצמך לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, ותרגיל את עצמך רק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש ברוך הוא, זו הצלחה נצחית. ואם פבר נכשלת בהסתכליות על נשים, אשר זו מחלה פשאר המחלות וחלאים רעים שנדבקים באדם, כי יש בני-אדם שהם פל-פך נכנסו בזהמה זו, ומסתכלים על פל אשה העוברת ברחוב, ובפרט אשה ההולכת חשופה לגמרי ובבגדי פריצות ושחץ, היא צריך להסתכל עליה, על-ידי-זה היא מחמם את עצמו ובא לידי עברות, וזה ממש שגעון. כמאמר ז"ל (סוטה ג): אין אדם עובר עברה, אלא אם-כן נכנס בו רוח שטות; ולכן ראה, אהובי, בני! לרחם על עצמך, ותחזר בתשובה שלמה אליו תברך, ותתחיל להסתכל רק על אמתת מציאותו תברך, איך שהוא מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה פלה, אשר זה עקר תקון הברית, פשאדם מחזיר בעצמו אמונה בהקדוש ברוך הוא. ועל-כן אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה, הקדוש ברוך הוא יסלח לך על

כל עוונותיך; ועל-כן אם אתה יודע, אהובי, בני! שפכר
 פגמת בברית, בחטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה,
 על-ידי שנכשלת בראיות אסורות ובהסתכליות רעות,
 ראה להדביק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותתחיל
 רק להסתכל רק על רוחניות חיות אלקות המחיה
 והמהנה והמקים את כל הבריאה בלה, ודקא על-ידי-זה
 ימחל לך הקדוש-ברוך-הוא. ואמר רבנו ז"ל (שם, סימן ר'):
 על-ידי אמונה, האדם חביב להשם יתברך כאשה
 לבעלה; כי נשמתו של האדם היא בבחינת אשה, שהיא
 השכינה, ועל-ידי שאדם מדבק את עצמו באין סוף ברוך
 הוא, והוא מחזק את עצמו באמונה ברוחה ומזככת בו
 יתברך, נעשה יחוד עליון בינו לבין הקדוש-ברוך-הוא,
 ואז ימחל לו על כל עוונותיו. ולכן ראה, אהובי, בני,
 מה לפניה! שמר עיניך לא להסתכל על כל אשה
 העוברת ברחוב, אלא תסתכל על רוחניות חיות אלקותו
 יתברך, ועל-ידי-זה תגיע אל המדרגות הכי עליונות
 שאדם יכול לזכות בזה העולם; כי זו התכלית שאדם
 צריך להגיע אליה בזה העולם — להסתכל רק על
 רוחניות חיות אלקותו יתברך. אשרי מי שחזק בזה, ואז
 טוב לו כל הימים.

ב.

צריך שתדע, אהובי, בני! אשר עקר התכלית בזה

העולם, רק לבטל את עצמו לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, ולא ירצה שום רצון אחר מבצעדי רצונו ותברך, וכל הרצונות שלו יהיו רק להפיל באין סוף ברוך הוא, כי רק בשביל זה אדם נשלח אל זה העולם — שיהיה חזק מאד ברצונות, להפיל באין סוף ברוך הוא, ויזכה לראות רק רוחניות חיות אלקות. אף כשאדם נשלח לזה העולם, כדי לגלות ולפרסם לכלם את אמתת מציאותו ותברך, הוא שוכח מהיכן הוא בא, והוא נלכד ברשת הסמ"ך-מ"ם, שפורש תחת רגליו, על ידי נשים פרוצות ההולכות בבגדי שחץ ותמונות תועבה, עד שנגלד בשחיתותם, ונכשל בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, שזה מכניס בו דפאון פנימי, ועצבות ומרירות ויאוש גדול, וזה מה שהורס לאדם את כל החיים. ובאמת התכלית היא רק להפיל באין סוף ברוך הוא; כי עקר תכלית הטוב של הנשמה הקדושה הוא, שתזכה לתכלית שלמות הרצון, שיכלל ברצון שברצונות, ולא ירצה שום רצון אחר מבצעדי רצונו ותברך; כי עקר ירידת הנשמה אל זה העולם העכור והשפל, רק בשביל הרצון, כדי שתזכה לרצון בשלמות, ובשביל זה הכרחי הנשמה לירד ולהתרחק ממקום מעלתה, ולבא לעולם הגשמי העכור והשפל, ולהתלבש בגוף גשמי וחומר עב ומגשם בזה העולם הגשמי בתכלית הרחוק ממקום כבודו, וכל זה היה רק בשביל הרצון, פי השם ותברך

רצה לזכות את ישראל, שיזכו לכל טוב, הינו להגיע אל הטוב האמתי והשלמות העולה על הכל, והשם יתברך יודע, שעקר התכלית הטוב הוא לזכות לרצון בשלמות, שלא ירצה שום רצון אחר, אלא להכליל ברעוא דרעוין, רצון שברצונות, שהוא עתיק, גלוי אלקות, אריה אנפין דקדשה, אבל זה לעמת זה התגברו הקלפות והסטרא אחרא, שזה אריה אנפין דקלפה, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן, חלק א', סימן רמב), אשר כנגד אריה אנפין דקדשה, שהוא רצון שברצונות, רעוא דרעוין, יש אריה אנפין דקלפה, התגברות היצר להסתפל על נשים, עד שרואים, שבני-אדם פשוט יוצאים מדעתם, ועל פל אשה שעוברת הם מרחמים להסתפל, ובפרט נשים פרוצות ההולכות בבגדי שחץ, עד שנכשלים בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, שזה מה שהורס להם את פל החיים, שזה מה שמכניס אותם בדפאון פנימי, עד שמתאשים לגמרי מהחיים. ובאמת אדם צריך לדעת, שהקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, שלח אותנו אל זה העולם הגשמי והחמרי דיקא, שנעבר את הזכוף הזה, ונתגבר על הנסיונות הקשים והמרים. כי זה ידוע בחוש, שפל מה שמתרחקים יותר, מתגבר הרצון ביותר; כי הבן — פל זמן שהוא אצל אביו, אף-על-פי שאהבתו חזקה מאד, אף-על-פי-כן אין שיק לומר, שיש לו רצון וגעגועים לאביו, מאחר שהוא אצלו תמיד, אבל כשהבן

נוסע מאביו לאיזה מקום, אז הוא מתגעגע ברצון חזק
 לאביו, וכל מה שהבן נרחק יותר מאביו, נתגברים יותר
 הרצונות והכסופים והגעגועים לאביו. ועל-כן הכרח
 הנשמה לירד ממקומה הגבה מאד מאד, ולהתלבש בזה
 העולם הגשמי, הרחוק בתכלית הרחוק משרש נשמות
 ישראל, כדי שיתגבר הרצון של הנשמה ביותר, מחמת
 שהיא רחוקה מאד משלחן אביה. וכל מה שרחוקים
 ביותר מאביו מתגבר הרצון ביותר. ובאמת זה עקר
 הנסיון והבחירה של האדם, כי באמת כל מה שרחוקים
 יותר, הרצון מתגבר ביותר, וכל זמן שהרצון בשלמות
 כראוי, בנדאי יזכה על-ידי זה ההתרחקות דיקא למעלה
 נפלאה, פי יזכה להפלל ברצון העליון, ברצון שברצונות,
 על-ידי רצונו החזק מאד שזכה בזה העולם הרחוק
 דיקא. פי דיקא מחמת גדל ההתרחקות, זכה לרצון חזק
 בשלמות, אשר רק בשביל זה ירד לזה העולם, כדי
 לזכות פאן דיקא לרצון העליון, מחמת שזה העולם
 רחוק ביותר בתכלית הרחוק, אבל השם יתברך נתן
 בחירה לאדם, ועל-כן זה לעמת זה עשה אלקים, פי ברא
 בזה העולם גם עוד כמה דברים, והלביש בהם חיותו
 יתברך, ונתן בחירה לאדם, דהינו שיש גם רצונות
 לתאוות העולם הזה, ובפרט להסתכל בנשים פרוצות
 ההולכות בבגדי שחץ ובתמונות תועבה המגרים את
 היצר הרע, שזה התאוות הם רצונות דסטרא אחרא,

יפה עינים

רלא

שָׁהֵם מִתְנַגְּדִים לְרִצּוֹן דְקַדְשָׁה; כִּי עָקַר כָּל הַתְּאוּוֹת הֵם
רְצוֹנוֹת נְפִילִים, וְעַל־כֵּן נִקְרְאִים תְּאוּוֹת, שֶׁהוּא חֲמֻדָּה
וְרִצּוֹן אֶל נְאוּף, שְׁקוּץ, תְּעוּב וְזֵהוּם, וּכְשֶׁמִּתְגַּבְּרוּת, חֵס
וְשָׁלוֹם, הַתְּאוּוֹת שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, שָׁהֵם רְצוֹנוֹת דֶּסֶטְרָא
אֲחֵרָא, אֲזִי נִפְגַּם הַרְצוֹן דְקַדְשָׁה, עַד שְׁחַס וְשָׁלוֹם,
יְכוּלִים לְשַׁפֵּחַ לְגַמְרֵי אֶת הַרְצוֹן דְקַדְשָׁה, עַד שִׁישְׁפַח
מִלְכָסָף וּלְהַשְׁתַּוְּקַק לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְלָכֵן שָׁלַח לָנוּ
הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֶת הַצְּדִיק הָאֱמֵת, שִׁיעוֹרֵר אוֹתָנוּ
מֵהַשָּׁנָה, כַּמּוּבָא בְדַבְרֵי רַבְנּוּ ו'ל' (לְקוּשִׁי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
ס'), אֲשֶׁר יֵשׁ בְּגֵי־אָדָם שִׁישְׁנִים אֶת יְמֵיהֶם, עַל־יְדֵי
שְׁנֹכְשָׁלוּ בַתְּאוּוֹת הַכְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהַצְּדִיק מְעוֹרֵר
אוֹתָם מֵהַשָּׁנָה. וְלָכֵן אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן,
וְאִפְלוּ כִּשְׂאָדָם כָּבֵר נִכְשָׁל בְּפָגַם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע
לְבִטְלָה, שֶׁהוּא אָבִי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה, טְמֵאת מֵת מִמֶּשׁ,
צָרִיכִים לְזָכֵר שֶׁעַדִּין יְכוּלִים לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה, עַד
שִׁיכוּלִים לְזָכּוֹת עַל־יְדֵי הַתְּשׁוּבָה, שִׁיתְּהַפְּכוּ הָעוֹנוֹת
לְזָכוֹת, שֶׁזֶה סוּד יְרִידָה קָדָם עֲלֶיהָ, שֶׁקָּדָם שִׁישׁ לְאָדָם
עֲלֶיהָ בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, צָרִיךְ שֶׁתְּהִיָּה לוֹ יְרִידָה קָדָם
עֲלֶיהָ, כִּי הִירִידָה הִיא תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה, כִּי דִיקָא כִּשְׂאָדָם
נוֹפֵל וְכֹא בְּעַמְקֵי עַמְקִים וּבִשְׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתָּיו, עַד
שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהִסְתַּפֵּל עַל כָּל אִשָּׁה הָעוֹבְרַת בְּרַחוּב,
וְיוֹצֵא מִדַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי בַתְּאוּוֹת נְאוּף, אִם רַק יִקַּח אֶת עֲצָמוֹ
בְּיָדוֹ, וְיִכְנַס אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדֵי שִׁירְגִיל אֶת עֲצָמוֹ

לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולשיח ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו, ויוציא מפיו את הרצונות והכסופים, על-ידי-זה יזכה להגיע אל תשובה אמיתית.

ולכן ראה, אהובי, בני! מאחר שנפלת כבר במקום חשך כזה, שאתה צריך להסתפל על כל אשה העוברת ברחוב, ואתה מחטט באשפתות להסתפל בתמונות תועבה, ראה להתחזק ולהחזיק מעמד, ולשוב בתשובה שלמה, כי באמת גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק ב, סימן עח), אשר אין שום יאוש בעולם כלל; ואפלו אם אדם כמו שהוא, כל זמן שהוא עדין זוכר את השם יתברך, ויש לו רצון לשוב אליו יתברך, עדין יש לו תקנה לתקן הכל, אף-על-פי שהוא כוסף לשוב אליו יתברך, ועדין לא זכה לתשובה, אדרבה, בכל פעם נופל ויורד יותר ויותר, ופוגם יותר, ומוסיף חטא על פשע, חס ושלום, אף-על-פי-כן יחזק את עצמו ברצון יותר ויותר, וירגיל עצמו בכל עת לכסף ולהשתוקק להשם יתברך, ועל-ידי-זה בודאי סוף כל סוף יזכה לצאת משטיותו ומדמיונותיו ומההסתכליות רעות שנדבקו בו, ויזכה בודאי לתשובה בלי ספק. ודרך זו היא עצה טובה ונכונה לכל אדם שבעולם מגדול ועד קטן, הן צדיק גדול מאד ואיש פשוט באמת, הצריך לצאת מדרך האהבה, ולבא לידי גלוי אלקות, עד שישיג שכל הבריאה

יפה עינים

רלג

כִּלָּהּ הִיא אֱלֻקוֹת, וְהֵן אֲנָשִׁים שְׁעֵדִין בְּמַעֲלֵה קִטְנָה מְאֹד, הַמְנַחִים בְּשֵׂאוֹל תְּחִתִּית וּמִתְחַתִּיו, הַמְלַכְלָכִים בְּמַעֲשֵׂים רָעִים מְאֹד, אֶף-עַל-פִּי-כֵן עַל-יַדִּי תִקַּף הַרְצוֹן שִׁיְהִיָּה לָהֶם לְצֵאת מֵהַחֲשֵׁךְ שְׁלָהֶם, יִנְכוּ לְעֲלוֹת אֶל הַמְדְרָגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה. וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְגַּבֵּר בְּרְצוֹן חֲזָק, וְאֵל תִּתְּנָא שׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן, וְתִבֵּא לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וְתִתְחַנֵּן לְפָנָיו יְתִבְרַךְ, שְׁיַחֲוֶס וְיִרְחַם עֲלֶיךָ, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדִבְקוֹת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ, וְעַל-יַדִּי-זֶה יִמְחַל לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל כָּל מַה שְׁעָשִׂיתָ. וְזָכֹר דְּבַר זֶה מְאֹד, כִּי תִצְטָרֵךְ אֶת זֶה לַיָּמִים הַבָּאִים, כִּי מִי שְׁכָבֵר נִפְלַ בְּזִהְמָה זֹו שֶׁל פְּגָם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, עַל-יַדִּי שְׁחַתְּמֵם עֲצָמוֹ עַל-יַדִּי גְרוּי הַיֵּצֵר שֶׁהִסְתַּפֵּל עַל נְשִׁים פְּרוּצוֹת, הַהוֹלְכוֹת בְּבִגְדֵי שַׁחַץ עֲרֻמוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְתִמוּנוֹת תוֹעֵבָה, עַל-יַדִּי-זֶה נִכְנָס בְּאָדָם דְּכָאוּן פְּנִימִי וּמִתְיָאֵשׁ מֵהַחַיִּים שְׁלוֹ, וְרוֹצֵה כְּבֹר לְמוֹת. אֲכַל אִם תִּשְׁמַע, אֶהוּבִי, בְּנִי, אֵל קוֹל הַצְּדִיק הַמְעוֹרָר אוֹתְךָ לְשׁוּב אֵלָיו יְתִבְרַךְ, אִזּו תִּזְכֶּה לְהַפְּךָ אֶת כָּל הַחֲשֵׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל, וְתִזְכֶּה לְהַכְּלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעוֹלָמְךָ תִּרְאֶה בְּחַיִּיךָ.

ג.

צְרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, בְּנִי! אֲשֶׁר הָעֵקֶר בְּזִהְ עוֹלָם לְבָרַח רַק אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם, הֵינּוּ כָּל

אדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, לשיתח ולספר את כל אשר עם לבבו אליו. יתברך בשפת האם שלו, בלשון שרגיל בה ביותר, אשר דבר זה נקרא התבודדות. וצריך שתדע, כי אין עוד דבר יותר גדול מתפלה ובקשה ושיתח בינו לבין קונו, כי כן אומרים חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה ל', סימן ג'): בדורות הללו, שאין להם — לא מלך ולא נביא, לא כהן ולא אורים ותמים, ואין להם אלא תפלה זו בלבד, אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא: רבונו של עולם, אל תבזה את תפלתם; כי באמת פשאדם נכשל בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, שבא על-ידי הסתכליות רעות, שמסתכל על נשים פרוצות ועל תמונות תועבה, שזה מגרה את היצר הרע, כמאמרם ו"ל (סוטה ח'): אין יצר הרע שולט, אלא במה שעניו רואות, ועל-כן פשאדם מרגיל את עצמו, רחמנא לישזבן, להסתכל על נשים, זה מביא אותו אחר-כך לחמם את גופו לעברה, ונכשל בחטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, אשר זה הורס את האדם לגמרי, ומכניס בו דכאון פנימי ועצבות. כי זה החטא הכי חמור, רחמנא לצלן, שהורג את בניו ובנותיו. ולכן אין עצה אחרת, אלא לבא אל הקדוש-ברוך-הוא, ולצעק אליו, שישיר ממנו את המחלה הזאת של הסתכלות בנשים, אשר דבר זה מביא אותו לפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה; כי באמת זה שגעון

גדול, שאדם מרגיל את עצמו להסתכל על נשים, עד שמחמם את עצמו לעברה, ואי אפשר להנצל מהשגעון הזה, אלא על-ידי שיצעק אל הקדוש-ברוך-הוא קולי קולות, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לו), אשר כשבועת באדם תאות נאוף, העקר לצעק אל הקדוש-ברוך-הוא ע' קלין, פשוטו כמשמעו, לזעק ולהתחנן ולבקש ממנו יתברך, שיוציאו מהתאנה והשגעון הזה של נאוף, כי התאנה הזאת ממררת את החיים לאדם, והורסת אותו לגמרי בגשמיות וברוחניות גם יחד. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (תנחומא וירא): אמר להם הקדוש-ברוך-הוא לישאל, הווי זהירים בתפלה, שאין מדה אחרת יפה הימנה, והיא גדולה מכל הקרבנות, ואלו אין אדם כדאי להענות בתפלתו ולעשות חסד עמו, כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים אני עושה חסד עמו. ולכן, אהובי, בני! מאחר שנפלת כבר בחטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, הרגל את עצמך לדבר בכל יום אליו יתברך, ותצעק קולי קולות אליו יתברך, ואם תזכה להכנס באיזה יער או בשדה, שאין שם בני-אדם — אין למעלה מזה. ורבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נב): כשאדם הולך בדרך יחידי, במקום שאין בני-אדם הולכים שמה, והוא צועק ובוכה ומתחנן אליו יתברך, יכול לזכות להגיע אל בטול פנה, עד שיהיה נכלל במחייב המציאות, אשר הוא

הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, אשר אין עוד נעם ותענוג יותר גדול מזה, שאדם זוכה לדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, עד שזוכה שנתגלה אליו מלך הכבוד בעצמו. ואל כל זה זוכים רק על-ידי תפלה, תחנה, ובקשה והתבודדות ימים ושנים. ואל תחשב, אהובי, בני, שזה לוקח זמן מועט, או זה בא לאדם בקלות, כי מאחר שאדם מרגיל את עצמו בשגנון הזה להסתפל על נשים, זה נעשה אצלו טבע שני, עד שיש בני-אדם שהם משגעים לגמרי, שעל כל אשה העוברת ברחוב, הם צריכים להסתפל, וכן מסתפלים בתמונות תועבה, אשר כל זה הורס להם את כל החיים, מחמם להם את הדמים, עד שמתגרה בם יצרם הרע, עד שבאים לידי טמאה, רחמנא לישזבן, של פגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, ואי אפשר להנצל מזה רק על-ידי רבוי צעקה ובקשה אל הקדוש-ברוך-הוא, לצעק ולהתחנן בקולי קולות אליו יתברך.

ולכן ראה, אהובי, בני! מאחר שנפלת כבר במקום שנפלת, שתלך במקום פנוי שאין שם בני-אדם ותפרש את כל שיחתך אליו יתברך, ואפלו אם תבא אל בית-הכנסת, ותבקש את הקדוש-ברוך-הוא, גם-כן יענה אותך, אפלו שתתפלל בשקט, כמאמרם ז"ל (שחר טוב, תהלים ד'): אדם נכנס לבית-הכנסת, ועומד אחר העמוד

יפה עינים

רלו

ולוחש תפלתו, והקדוש-ברוך-הוא מאזין; ולכן מה שאתה מרגיש יותר בנוח — זה תעשה, כי אי אפשר בשום פנים ואופן להנצל מתאות גאוף, אלא על-ידי רבוי תפלה ובקשה, כי זה כחם של ישראל, כמאמרם ו"ל (שם תהלים כב): מה תולעת זו אינה מכה את הארזים אלא בפיה, כף ישראל אין להם אלא פיהם ותפלתם; כמו תולעת קטנה שיכולה לחתוך ארז עב, על-ידי פיה שלוועסט לאט לאט, ויכול לקחת ימים ושנים, אבל לבסוף היא חותכת את הארז, כמו-כן בר ישראל יש לו כחות עצומים בפיו, אף שלוקח לפעמים ימים ושנים, אבל אם יהיה עקשן גדול, וינדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ויצעק אליו יתברך: "חגני ועגני ושמע תפילתי, העבר עיני מראות שוא, בדרךך חייני"; וירכה בדבורים לבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיזכה לטהרת העינים, שיזכה להיות (שמואל-א' טז, יב): "יפה עינים' וטוב ראי", על-ידי-זה יזכה סוף כל סוף להנצל מהתאנה המגנה הזו של פגם הברית. ובקאמת עליך לדעת, אהובי, בני! אשר בלי תפלה, אי אפשר בשום פנים ואופן להנצל מהתאנה המגנה הזו, כי העקר הוא תפלה. וחכמינו הקדושים אמרו (תענית ח): אין תפלתו של אדם נשמעת, אלא אם כן משים נפשו בכפו; פי צריכים לבא אליו יתברך במסירות נפש עצומה, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיחוס וירחם עליו, שייצא מהלכלוף הזה שבווער בו בכל

פעם מחדש. ואל תחשב שבוזה שכבר התפללת אל הקדוש-ברוך-הוא, כבר נצלת מזה, כי צריכים לצעק ולזעק ולהריע אליו ותברך כל ימי חייו, כי כל זמן שאדם חי, הוא נמצא בסכנה גדולה מאד, כי נשמתו נשלחת אל זה העולם רק אל תכלית אחת — להפיר את הקדוש-ברוך-הוא, לראות את הקדוש-ברוך-הוא, ולזכות למדרגת "יפה עינים", להסתכל על כל דבר רק על רוחניות חיות אלקותו ותברך, איך שהקדוש-ברוך-הוא הוא מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה בלה, ואיך שדומם, צומח, חי, מדבר, הם לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, כי הכל לכל הוא עצם עצמות אלקותו ותברך. אך כנגד זה "זה לעמת זה עשה אלקים" (קהלת ז, ט), שבוצרות באדם תאוות רעות ומדות רעות להסתכל על נשים ולחמם את עצמו לעברה, ועל-ידי-זה הוא שוכח לגמרי למה הוא בא לזה העולם, עד שיש בגי-אדם, שפל-כף נכנסו בתאוה המגנה הזו של הסתכליות רעות על נשים, עד שצל כל אשה העוברת ברחוב, הם צריכים להסתכל, וכן בתמונות תועבה, והם מחטטים בזבלים למצא זבל להסתכל בזה, ועל-ידי-זה הם שוכחים לגמרי מה תכליתם בזה העולם, עד שיש בגי-אדם שנפלו בזאת התאוה המגנה, עד שנוכשלו בכפירות ואפיקורסות, ונעלם ונסתר מהם האור אין סוף ברוך הוא, כמו שאמר רבנו י"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן

יפה עינים

רלט

(כב): הפשע של אדם מכניס כפירה לאדם; וכשאדם נופל
 בכפירות, רחמנא לישזבן, הכל חשף לו, ואינו מוצא את
 מקומו, והולך נע ונד. ולכן ראה, אהובי, בני, מה
 לפניה! מאחר שפבר נפלת במקום שנפלת, ראה לברח
 מיד אליו יתברך, וחלף במקום פנוי שאין שם בני-אדם,
 ותדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ותשיח ותספר אליו
 יתברך את כל אשר עם לבכה, עד שתזכה להיות נעשה
 כלי להמשיך את האור אין סוף ברוך הוא, ותהיה נכלל
 לגמרי באין סוף ברוך הוא, עד שלא תרצה שום רצון
 אחר מבלעדי רצונו יתברך, ויהיו לך כסופים רק להשיג
 את רוחניות חיות אלקותו יתברך, עד שתזדכך לגמרי,
 עד שגופך יהיה גם-כן כלי לקבל בו הארת האין סוף
 ברוך הוא. כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהב"ן, חלק א', סימן
 כב), שאדם צריך לזכך את בשר הגוף, עד שיזכה לראות
 אלקות מבשר הגוף דיקא, כמו שפתיב (איוב יט, כו):
 "מבשרי אחזה אלוה"; ולכן ראה, אהובי, בני! לבטל
 את עצמך לגמרי, עד שתהיה נכלל בעולם האצילות,
 ויאר בך עצם האצילות, שהוא גלוי אלקות בתכלית
 המדרגה העליונה, אשר רק בשביל זה נבראת בזה
 העולם, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נשא ג):
 בשעה שברא הקדוש-ברוך-הוא את עולמו, נתאנה
 שיהיה לו דירה בתחתונים, שאדם שהוא נשמה מעולם
 האצילות, יושבת פה ומסתובבת פה בעולם הגשמי

והחמרי, עולם העשיה המלא קלפות והסתרות, גם פה מאיר את אמתת מציאותו יתברך, ובזה הוא מעלה שעשועים גדולים להקדוש-ברוך-הוא.

ועל-כן ראה, אהובי, בני, מה לפניה! אתה יכול לזכות לכל המדרגות שבְעוֹלָם, אם תהיה עקשן גדול לדבר בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא, ותוציא את הרצונות והכסופים מפיך, על-ידי-זה תזכה להפיל באין סוף ברוך הוא, ויאיר עליך מלך הכבוד בעצמו, עד שתזכה לתקון נצחי, לתקן את כל מה ששחת ופגמת בזה העולם, ותדע אשר בהתחלה יהיה לך מאד מאד קשה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי ידמה לך שאין מי שמתפל עליך, אין מי שמשים לבו עליך, כי נפלת כבר בפח יקוש בזה. ולכן ראה להנצל תכף-ומיד, ותברח אליו יתברך, ותהיה עקשן גדול על זה, ואז סוף כל סוף תזכה להפיל באין סוף ברוך הוא, ועולמך תראה בחייה; אשריך בעולם הזה ואשריך בעולם הבא — אם תצית אותי.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם:

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר
של הספר הזה מאור עינינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד

קדושת מרן הגה"ק רבי

אליעזר שלמה

בן רבי

מנחם זאב

זצוקללה"ה

נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ג.ה.

הספר הקדוש הזה נרפם לזכות

מורינו ראש הישיבה שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תחי',

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל.

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא

ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון